

වැඩිගම ශ්‍රී ශ්‍රී ගාන්තිසේලා සංස්දයේ නිර්මාතා ගරුණ යාචිවීට සහාපති

රී. ඩිඩ්‍රිල්. ඩී. කෙළඹාතා වසන්ත මහතා විසිනි.

හමො තසස හැවතෙනා අරහතෙනා සම්මා සම්බුද්ධිසස ඩිල්ලා ප්‍රාග්ධන විසිනි !!!!

අභුත වෝද්‍යාවට අතිත සිහනාද පෑ අපුරුෂ

ධමිකාම් පිත්වතුති,

අද බිනර පුර පසලොස්වක පොහොය දිනයයි. භාග්‍යවත් ලොවිතුරා බුද්‍රජාතාන් වහන්සේගේ සුලි මවු වන මහා ප්‍රජාපති ගේතම් රුපීතිය මහතා උපසම්ප්‍රාව ලැබුයේ අද වැනි පුර පොහො ද්‍රව්‍යකයි. අද මෙම සඳහම් පත්‍රිවුඩ්‍යට මානාකාව ලෙසට භාවතා කළේ සුතු පිටකයේ අගොත් සැමියේ 05 වෙති පොතේ තවක නිපාතයට අයත් සිහනාද වර්ගයේ පළමු සුතුයයි. සිහනාදය යනු සිංහයාගේ හඳුනි. සිංහයා විසින් සිංහනාදය කරන්නේ හය සහ සකු දුරකාරලයි. මේ සුතුයේදී “සිහනාද” යන වචනය භාවතා කර ඇත්තේ ආත්ම විශ්වාසයෙන් කරන ඉද ප්‍රකාශයක් නිසාය. විහි අතුළත් වන්නේ සත්‍යයයි. අංගු මාතුයක් හෝ අසත්‍ය මිශ්‍ර වී ඇත්තේම් විය හය සහිත ප්‍රකාශයකි. සිහනාදයක් වන්නේ හිතට විකාශව පිරිස ඉදිරියේ සත්‍යම ප්‍රකාශ කිරීමකි. විවැති ප්‍රකාශයක් පළමුවෙන් තුන් ලේඛයටම කරන මද්දේ තරාගතයන් වහන්සේ පමණි. ඒ තරම් නොවුවද සිහනාදයක් පිළිබඳව මේ සුතුයෙන් දැනගත හැකිය.

මේ සිහනාදය කර ඇත්තේ, ගොතම සම්මා සම්බුද්ධ සභුතේ ප්‍රජාවෙන් අගෙනැත් ලැබුනු දමිසේනාධිපති සාරපුත්ත මහ රහතන් වහන්සේ විසිනි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැන් තුවර දේශීල්‍ය වාසය කරන කළ මේ දේශීල්‍යවට හේතු සකස් වුනා. වික්තරා වස් කාලයක් අවසානයේදී හික්ෂුන් වහන්සේ පිරිසක් සමග සරුජුත් භාමුදුරුවේ වාර්කාවේ වැඩිම කිරීමට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් අවසර ගත්තා. ඒ දැක ර්‍රේෂ්‍යාවෙන් බිරිත වූ වික්තරා හික්ෂුන් වහන්සේ නමක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට කියනව. “ස්වාමිනි ! ආයුෂ්මත් සරුජුත් තෙරණුවන් මේ දැන් මගේ අභිජනන සමාව ගෙන්නෙවත් තැනුව පිටත් වුනා.” බුද්‍යාමුදුරුවේ මෙහි සත්‍ය අසත්‍ය නොදින් දකිනව. කිසිවක් නොවුදා තවන් භාමුදුරු නමක් ලබ සරුජුත් භාමුදුරුවේ ගෙන්වුවා. සරුජුත් භාමුදුරුවේ බුද්‍යාමුදුරුවේ වැඩිම කළ.

ඒ අවස්ථාවේදී මහ මුගලන් නිම සහ ආනන්ද නිමියන් ලොර යෙනුරු ගෙන වෙනෙරන් වෙනෙරට ගොස් හික්ෂුන් වහන්සේලාට කිවිව. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් මතුති දැන් සරුජුත් භාමුදුරුවේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පෘශ්‍යයෙහි දී සිංහනාද කරනව” යනුවෙනි. ඒ අතර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “සාරපුත්තයෙනි ! මේ සිටින හික්ෂුවගේ අභිජනන සමාවෙන් නොගෙන වාර්කාවේ ගිය කියන්නේ සත්‍යයයාද ? විවිත තම නිදුස් භාවය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සාක්ෂි කොට නිහතමානීව ආය්සී විනයට අනුව කරණු නවයකින් ප්‍රකාශ කරනව.

01. ස්වාමිනි ! ගාස්තා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, කවුරු හර කායගතා සතිය නොවුන්වානම් (කය අනුව සිත නොපවන්වනවානම්) විකාශව වාසය කරන කෙනෙකුගේ අභිජනන වර්දුව සමාවද

නොගෙන යාචි. විය තිවැරදියි. නමුත් බුද්ධාමූලුරුවනේ ! මම විහෙම කෙනෙකු නොවී. කරණු නමයෙදීම මේ විදියට මේ වාක්‍ය සැරුයුත් භාමූලුරුවෙන් ප්‍රකාශ කරනව.

මෙහිදි කායගතා සතිය කුමක්ද කියා සුව්‍යවෙන් හෝ සිහිපත් කර ගනිමු. කාය යනු සමුහය කියන අර්ථයයි. සෑම සත්‍ය යෙකුවම පංචස්කන්ධය කියල පොදු නමක් ගාසනික වශයෙන් භාවතා කරනව. ස්බෑඩ කියන වවතෙයේ රෝමත් රාජියක් කියන අර්ථයයි. රූප කළුප සමුහයක එකතුව රූප කායයි. වේදනා සමුහයක එකතුව වේදනා කායයි. සඟු, සංඛාර, වික්‍රේතුණ යන ස්බෑඩ සමුහයේ එකතු තුතට පිළිවෙළින් සඟු කාය, සංඛාර කාය, වික්‍රේතුණ කායකියල කියනව. ඒ පිළිබඳව අවබෝධයෙන් සිත පැවැත්වීම “කායගතා සතිය” හෙවත් කය අනුව පවත්වන සිත හෙවත් සිතියයි. ඒ සඳහා පුහුණු තුම හිපයක් තිබේ. නුස්ම ඉහළ පහළ ගැනීම පිළිබඳ සිතිය පැවැත්වීම “ආතාපාතා සති” භාවනාවයි. සතර ඉරියව පිළිබඳව සිතියෙන් සිරීම “ඉරියාපරී” භාවනාවයි. නුවනින් සලකා ඉරියව හැසිරවීම “වතු සම්පරික්කුණු” භාවනාවයි. ගිරියෙයේ තිබෙන කුණාප කොටස් 32 පිළිබඳව මෙහෙනි කිරීම “අසුහානුසසති” භාවනාවයි. සතර මහා බාතුන් ගිරියෙයේ ක්‍රියාත්මක වන විධි මෙහෙනි කිරීම “බාතු මනසිකාර” භාවනාවයි. මළ සිරුරක් විකාති වන වෙනස් වන ආකාරය පිළිබඳව මෙහෙනි කිරීම “නවසිවේක” භාවනාවයි. මේ සියල්ල කායගතා සතිය හෙවත් කායානුපස්සනාවයි. කය අනුව නුවනින් දැකීම සහ දැන ගැනීමයි. මේ භාවනා නිතර පවත් වන විට නිවරණ සිදේ. සිත එකග වේ. සමාධිය ඇතිවේ. ස්පර්ශය නිසා ප්‍රතියෙන්ගෙන් හටගන්න සපෘ, දුක්, උපේක්ෂා, වේදනා පිළිබඳව සිතියෙන් සිරීමෙන් සිතිය දියුණු වී කය පිළිබඳ ගැටුලු, වැරදි වැඩි හතර වේ. සැරුයුත් භාමූලුරුවෙන් මෙහිදි අවධාරණය කරන්නේ “විවෙනි කෙනෙකු නොවී මම” යනුවෙන් විසේ සිත දියුණු කළ කෙනෙකුගෙන් ඔය වරද සිදු නොවේ යනුවෙනි. දැන් තරමක් කායගතා සතිය වැටහෙනු ඇතැයි සිතමු.

රීජයට සැරුයුත් භාමූලුරුවෙන් කියනව. පළමු කාරණය යටතේම මේ මහ පොලොවට පිරිසිදු සහ අපිරිසිදු දේන්, මළ මුතු, කෙළ, ගේ, මළකුණු ආදියන් දැනව. විනමුත් මහපොලාව වියින් පිඩාවට ලැඕජාවට පිළිකුලට පත්වෙන්නේ නැහැ. ස්වාමිති ! මමත් මහපොලාව සමානව හිත පවත්වනව. විහෙම ප්‍රකාශ කරල කරණු නමයෙදීම මෙසේදේ තමන් වහන්සේගේ සිත පවත්වන විදි කියනව. “ස්වාමිති, විප්‍රම වූ මහද්ගේතවූ අප්‍රමාණ වූ අවෙරවූ නිදුක්ව වාසය කරමි. විනම් අප්‍රමාණව මෙත්‍රියෙන් වාසය කරන බවයි. ඇඳුම, ගැටීම නැති තැන මෙත්‍රිය අති. කෙනෙකු මෙත්‍රි කරන විට තරහව නැතිවි ගැටුම් නැතිවිය හැකිය. සියුම්ව අඳුම අතිවේ. ඇඳුමද නැති තැන නියම මෙත්‍රිය බවට සැරුයුත් මාහිමියන් තම පීවිතයෙන් ලේඛයට පරාමාදර්ශයක් දෙනවි.

2. රීජයට සැරුයුත් භාමූලුරුවෙන් ප්‍රකාශ කරනව. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මේ වේදනාව කායගතා සතිය නොවැඩු කෙනෙකුව නොදැයි. මම ජලය වශයේ. ජලය පිරිසිදු සහ අපිරිසිදු දේන් සේදනව. මළ මුතු ආදියන් කෙළ, ගේ, මළකුණු ආදියන් සේදනව. විනමුත් ජලය වියින් පිඩාවට ලැඕජාවට පිළිකුලට පත් නොවේ. මම ද ජලය (ආපේ බාතුව) සමානව නිදුක්ව අවෙරවිට වාසය කරමි.

3. ස්වාමිති ! යමෙක් කායගතා සතියෙනි නොගෙදි සිතිය පවත්වයිද ඔහු කෙනෙකුගේ ඇගේ භැඳී සමාවද නොගෙන යාචි. මම විහෙම කෙනෙකු නොවී. ස්වාමිති බුදුරුපාණන් වහන්ස, යම මෙසකින් ගින්න විසින් පිරිසිදු අපිරිසිදු මළ මුතු ආදි දේ දාවා හැඳු කරයිද, විනමුත් වියින් ගින්න

පිඩාවට ලැයේපාවට පිළිකුලට පත් නොවේ. විම ගින්න (තේපේ බාතුව) සමාන සිතින් නිදුක්ව වාසය කරමි.

4. ස්වාමිනි ! බුදුරජාණන් වහන්ස මම කාය ගතා සතිය නොවැඩූ කෙනෙකු රෙස වර්ද කරමින් සමාවද නොගෙන මිගහදර නොයම්. මම සංකරන්නය මැද වාසය කරන්නේ හමන සුළුග සමානවයි. සුළුග නොදා, තරක, ගද, දුගද, මල මුතු, කතු ආදී හම දෙයක්ම හමායනව. සුළුග විධින් පිඩා, ලැයේපා, පිළිකුල් නොවේ. ඒ පරදි වායු සම සිතින් මමද නිදුක්ව අප්‍රමාණ මෙම්තුයෙන් වාසය කරමි.

5. භාග්‍යවතුන් වහන්ස කය අනුව සිතා පවත්වන්නේ නැති කෙනෙකුට තවත් කෙනෙකුගේ ඇයෝගී හැපි සමාවද නොගෙන ගියා කිම ගැලපෙනව. ස්වාමිනි මම කතු පිසක්දාන රේද කඩික් වගෙයි. ඒ රේද කඩින් පිරිසිදු සහ අපිරිසිදු දේන් කෙල, ලේ, මල මුතු ආදී නොයෙක් දේ පිසක්දානව. විධින් පිස්නා රේදිකඩ් පිඩාවට පත්නොවේ. පිළිකුලටද, ලැයේපාවටද පත් නොවේ. මමද පිස්නා රේදිකඩ් බල සිතින් අඳුමෙන් ගැටීමෙන් තොරතු සිතින් දුක් නොවී මෙත් සිතින් වාසය කරමි.

6. ස්වාමිනි ! කවුරු හෝ කය අනුව සිතිය පවත්වන්නේ නැතිනම් ඔහුට මේ වේදනාව ගැලපෙනව. නමුත් බුද්ධාමූදුරුවහේ මම විවෘත කෙනෙකු නොවේ. මම වාසය කරන්නේ පහත් යයි සම්මත කුළයක උපන් කොළ පතක් අතින් ගත් කුඩා රේදිකඩ් විලි වසාගත් කුඩා සඡේබාල් පමණෙකු වගෙයි. මානය නැතිව යටහත් පහත් මහයිකත්වයකින් නිහතමානීව ඉහත කි සඡේබාල් දුරුවෙකු සේ සම සිතින් මේ සාර මැද අඳුම් ගැටීමෙන් තොරව මැදහත්ව වාසය කරනව.

7. භාග්‍යවතුන් වහන්ස ! තවත් ආකාරයකින් කියන්නේ නම යමෙකු ඒකාන්තයෙන් කායගතා සතිය නැතිව ඔහු එකට වාසය කරන කෙනෙකුගේ ඇයෝගී හැපි සමාවද නොගෙන ගියාය කියන කඩාව සත්‍යයකි. විය විය නැකිය. විනමුත් බුද පියාණනි, මම මගේ සිතා පවත්වන්නේ අං දෙකම සිදුනු ඉතා මෙල්ලවුනු ගවයෙකු රෙසටයි. ඒ ගවයා හතර මං හන්දියෙන් හතර මං හන්දියට අභ්‍යන්තර යාද, පයෙන් හෝ අගින් කිසිවෙකුට හිංසා නොකරසිදු, ඒ වාගේ මේ සර මැද කවදා කොතැනකදීවත් කිසිවෙකුට හිංසා පිඩා නොකාට මෙම්තුයෙන් නිදුක්ව අඳුම් ගැටීම් වලින් තොරව මැදහත්ව වාසය කරමි.

8. බුද පියාණනි ! කායගතා සතියට නොපැමින් යමෙකුට මේ වේදනාව ගැලපෙනව. නමුත් ඒ වේදනාවට මා නොසුදුසු වන්නේ මම මේ විදියේ කෙනෙකි. යම් ආකාරයකින් තරණා වයසේ පසුවන ඉතා පිරිසිදුව ප්‍රසන්නව ඉන්න කැමති ස්ථිරයක් හෝ පුරුෂයෙක් වේ නම් නා පිරිසිදු වී සුවද ගළුවා සිටින විටකදී කවුරු හෝ ඔහුට අයට සර්පයකුගේ හෝ මිනිසකුගේ හෝ සුනඛයෙකුගේ හෝ ඉතා කතු වී දුගද හමන මල කතුක් කරේ ඔතාවද, ඒ තැනැත්තා විධින් පිඩාවට, පිළිකුලට, ලැයේපාවට පත්වේද ඒ සමාන සිතින් මම මේ කතු කය පර්හරණය කරමි. ලඟ්ජිත වෙමි. පිළිකුල් කරමි. පිඩා වෙමි. ඒ බව දැන අඳුම් ගැටීම් වලින් තොරව මෙම්තුයෙන් නිදුක්ව වාසය කරමි.

9. ස්වාමිනි අවසාන වශයෙන් මාගේ නිදුස් බව මෙසේ ප්‍රකාශ කරමි. මේ වේදනාව කායගතා සතිය නොවැඩූ කෙනෙකුට නොබන්ය. මන්දයන්? මම විසේ නොවෙමි. යම්කිසි පුරුෂයෙක් ලෙඹු කුඩා සිදුරු අති උකින් යටින් වශයෙන සාරය අති මේද තෙල් පිරුණු සැලියක් පර්හරණය කෙරේද, ස්වාමිනි ! මමද වී පරදි ලෙඹු කුඩා සිදුරු අති උකින් යටිමුවන් යටිමුවන්

විජහෙන අසුව් ඇති මේ කය පරිභරණය කරමි. විසේ නොකරන කායගතා සතිය නැති කෙනෙකු තවත් කෙනෙකුගේ ඇගේ හැඳි සමාව නොගෙන ගිය කිවිවෝත් විය නිවැරදිය.

ල් ආකාරයෙන් තමන් වහන්සේ ලග තිබෙන මේ අසහාය ගුණ සමූදාය හාගේවතුන් වහන්සේ වැඩි සිටින විම සහාවේ ප්‍රකාශ කරදී ඉහත කි බොරැ වේද්දනාව කරපු ඒ ස්වාමීන් වහන්සේ විනැතින් නැතිව බුද සිරිපතුල් අහියස තම හිස තබා බුද හාමුදුරුවන් ! මම ආයුෂ්මත් සැරයුත් තෙරණුවන්ට අනුත වේදනාවක් කළම්. මගේ වරද මම ඉක්මවා ගිය. තවත මෙවනි වැරදි නොකරමි. ස්වාමීනි ! මතු මතුන් සංවර වීමට ඒ අපරාධය අපරාධයක් ලෙසට පිළිගෙන මට සමාව වදාරන්න යැයි ඉල්ලීමක් කළේය.

විවිත හාගේවතුන් වහන්සේ සැරයුත් හිමියන් අමතා “ගාරපුතුය, මොහුගේ හිස මෙනැනදීම හත් කඩික් වී පැමෙන්නට පෙර මේ හිස් වූ පුද්ගලයාට සමාව දෙන්න.

ස්වාමීනි ! ඒ ආයුෂ්මතුන් මට සමාව දෙන්නේ නම් මමද ඔහුට සමාව දෙමිය සැරයුත් මාහිමියන්ගේ නිහතමානී ගතිය තවදුරටත් තහවුරු කළහ.

බුද්ධිමියන් ඒ හික්ෂුන් වහන්සේ අමතා, “තොප මේ වරද, වරද ලෙසට පිළිගැනීම කරන්නේ නම් දහමට අනුව කටයුතු කරවු. විසේ, ආය්සී විනයට අනුව කටයුතු කරයි නම් විය තොපට මතු අතිවාද්ධියෙක් මය” යි වදාලන්.

සැරයුත් හාමුදුරුවන් වහන්සේ කරන ලද මේ ප්‍රකාශය සිංහ තාදයක් විය. වත්මන් සමාජයේ අනුත ප්‍රකාශ කරන ලෙඛ, කුඩා, උස්, පහත් හැම පුද්ගලයෙකුටම හැම ආයතනයකටම මෙය ආද්‍රේමන් සිංහ තාදයකි. සැරයුත් හාමුදුරුවන් විම සිංහ තාදය ආකාර තමයකින් සිදුකරනව. ඒ සඳහා ගත් උපමා විශ්ව සාධාරණ උපමාවත් තවයකි.

ලන්වහන්සේ නිරන්තර සිහියෙන් සතර සතිපට්ඨානයෙන් යුතුව වැඩි සිටීම විසින් නැගේ.

“සුපප බුඩිං පටුරකඩනති - සඳා ගෞතම සාචකා

යෙසං දිවාව රත්තාව - නිවවං කාය ගතා සති”

(ඛමම පදන)

කය අරමුණු කොට උපදිනා සිහි ඇති බුද ග්‍රාවකයෝ (හික්ෂු, හික්ෂුනී, උපාසක, උපාසිකා) සුවසේ නිදියති. සුවසේ අවදිවති.

මෙවනි උත්තම ගුණ ඇති ග්‍රාවකයන් ලැබීමට හේතුව බුද්ධරායන් වහන්සේලාගේ පාරමිතා බලයයි. පිං ඇති ද පුතුන් ශිෂ්‍යයින් ආදින් ලැබීමට ඊට අදාළ කුසල් දහම් බලය බව මෙයින් තෝරැම් ගත යුතුය.

සත්ව ගර්රය දිනා අපි දකින්නේ බාහිර පැන්ත පමණි. අපි අතර බොහෝ දෙනෙක් නොදකින නොපෙනෙහි තවත් පැන්තක් ඇති බව අමතක නොකළ යුතුය. කායගතා සතියෙන් පමණක් නොව විය සතර සතිපට්ඨානයම වැඩීමෙන් දැකගත හැක.

අපේ පිටතයේ කොයිතරම් අවස්ථාවන්හිදී අපි මානය අභිකරගෙන වැරදි කර අත්දුය විමසීම අපිට පැවත්. සැරුශුත් හාමුදුරුවේ මේ පාරිවිය මත බුදුහිමියන් හැරැණු විට ප්‍රෘතුවෙන් අගුස්ථානයට පත්වුනා. ග්‍රැවකයින් අතර අගුස්ථානයට පත්වුනා. උන්වහන්සේ මානය දුරක්ල. සඳුනාය මතුක්ල. ඒ තනතුරු තානාන්තර වලින් උන්වහන්සේ කිසිතැනක උදම් වී නැත. කිසිවෙකු පහත් කොට නැත. දිවා රාත්‍රී දෙකෙහි සතර සතිපට්ධානයම වැඩුහ. මෙතැනි කායගතා සතිය හුවා දැක්වූයේ කය, කයේ හැඳිමෙන් අභිවුවා යයි නැගු අනුත වේදුනාව හෙයිනි.

වත්මන් ලේකයේ "අපි සිංහ විංගයේ ය" දී කියා අනෙකුත් හම පොරවාගත් සිංහනාද කරනුයේ සූනබයින්වත් තොකරන ක්‍රියාවන්ට බව මෙයින් දැන උගත යුතුය. අපිද මෙවැනි අභුත වේදුනා, හිත්දා, අපනාස, හිංසා වලට ලක්වය නැකිය. එවා අප කරා පැමිණෙන විට කළබල තොවී සැරුශුත් හාමුදුරුවේ මෙහෙනි කරපු මේ කරැණු නවය නිතව ගත්තොත් මේ ගර්රයෙන් මානයට පත්තොවී තියන මානය අඩුකරගත හැකිවේ. සැරුශුත් හාමුදුරුවන්ට තරම් අපිට බඳුවනත් සැහැසිමෙන් ඇඳිමෙන් ගැටිමෙන් තොරව නිත්ද යෘම අවද්‍යිම වත් සකස් කරගෙන ඒ අනුව වටිනාකමක් ඇති පිටතයක් ගොඩනා ගැනීමට සැරුශුත් හාමුදුරුවේ අප සැමට පුර්වාද්‍රෝගක් වේවායි මේ බිනර පෝදා අදිවන් කරගතිමු.